

1 e Korintasve

1 ¹Pali, i thirrur apostull i Jezu Krishtit, me anë të vullnetit të Perëndisë, dhe vëllai Sosten, ²kishës së Perëndisë që është në Korint, të shenjtëruarve në Krishtin Jezus, të thirrur shenjtore, bashkë me të gjithë ata që në çdo vend e thërrasin emrin e Jezu Krishtit, Zotit të tyre dhe tonit: ³hir dhe paqe për ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. ⁴Përherë i falem nderit Perëndisë tim për ju, për hirin e Perëndisë, i cili ju është dhënë me anë të Jezu Krishtit, ⁵sepse në atë ju u bëtë të pasur në të gjitha, në çdo fjalë dhe në çdo njohuri, ⁶sikurse dëshmimi i Krishtit që u vërtetua ndër ju, ⁷kaq sa nuk ju mungon asnjë dhunti, ndërsa prisni zbulesën e Zotit tonë Jezu Krishtit, ⁸i cili edhe do t'ju vërtetojë deri në fund, që të jeni të paqortueshëm në ditën e Zotit tonë Jezu Krishtit. ⁹Besnik është Perëndia, nga i cili jeni thirrur në bashkësinë e Birit të tij Jezu Krishtit, Zotit tonë. ¹⁰Tani vëllezër, ju bëj thirrje në emër të Zotit tonë Jezu Krishtit të Dësnit që të gjithë të njëjtën gjë dhe të mos kenë ndasi midis jush, por të jeni plotësisht të bashkuar, duke pasur një mendje dhe një vullnet. ¹¹Sepse më është treguar për ju, o vë-llezër, nga ata të shtëpisë së Kloes, se në mes jush ka grindje. ¹²Dhe dua të them këtë, që secili nga ju thotë: “Unë jam i Palit”, “unë i Apolit”, “unë i Kefës” dhe “unë i Krishtit”. ¹³Vallë i ndarë qenka Krishti? Mos Pali u kryqëzua për ju? Apo ju u pagëzuat në emër të Palit? ¹⁴E falënderoj Perëndinë që nuk kam pagëzuar asnjë nga ju, me përjashtim të Krispit dhe të Gait, ¹⁵që askush të mos thotë se e pagëzova në emrin tim. ¹⁶Unë pagëzova edhe familjen e Stefanës; përveç tyre nuk di të kem pagëzuar ndonjë tjetër. ¹⁷Sepse Krishti nuk më dërgoi të pagëzoj, por të predikoj ungjillin, jo me dituri fjale, që kryqi i Krishtit të mos dalë i kotë. ¹⁸Sepse mesazhi i kryqit është marrëzi për ata që humbin, por për ne që shpëtohem është fuqia e Perëndisë. ¹⁹Sepse është shkruar: “Do të bëj të humbasë dituria e të diturve, dhe do ta asgjësoj zgjuarësinë e të zgjuarve”. ²⁰Ku është i dituri? Ku është skribi? Ku është debatuesi i kësaj epoke? A nuk e bëri të marrë Perëndia diturinë e kësaj bote? ²¹Sepse, duke qenë se nëpërmjet diturisë së Perëndisë bota nuk e njohu Perëndinë me urtinë e vet, Perëndisë i pëlqeu të shpëtojë ata që besojnë nëpërmjet marrëzisë së predikimit, ²²sepse Judenj të kërkojnë një shenjë dhe Grekët kërkojnë dituri, ²³por ne predikojmë Krishtin të kryqëzuar, skandal për Judenj dhe marrëzi për Grekët, ²⁴kurse për ata që janë të thirrur, qofshin Judenj ose Grekë, predikojmë Krishtin, fuqia e Perëndisë dhe diturinë e Perëndisë; ²⁵sepse marrëzia e Perëndisë është më e ditur se njerëzit dhe dobësia e Perëndisë më e fortë se njerëzit. ²⁶Shikoni në fakt thirrjen tuaj, vëllezër, sepse ndër ju ka jo shumë të ditur sipas mishit, jo shumë të fuqishëm, jo shumë Dësnikë, ²⁷por Perëndia ka zgjedhur gjërat e marra të botës për të turpëruar të urtët; dhe Perëndia ka zgjedhur gjërat e dobëta të botës për të turpëruar të fortët; ²⁸dhe Perëndia ka zgjedhur gjërat jo Dësnike të botës dhe gjërat e përçmuara, edhe gjërat

që nuk janë, për të asgjësuar ato që janë, ²⁹ që asnjë mish të mos mburret përpara tij. ³⁰ Por prej tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili nga Perëndia u bë për ne dituri, drejtësi, shenjtërim dhe shpengim, ³¹ që, sikurse është shkruar: “Ai që mburret, le të mburret në Zotin”.

2 ¹ Edhe unë, o vëllezër, kur erdha te ju, nuk erdha me shkëlqim fjalësh a diturie, që t’ju shpall dëshminë e Perëndisë, ² sepse e vendosa që të mos di tjetër gjë ndër ju, veç Jezu Krishtit edhe atë të kryqëzuar. ³ Edhe unë kam qenë te ju me dobësi, me frikë dhe drithërimë të madhe. ⁴ Dhe fjala ime dhe predikimi im nuk u bënë me fjalë mbushamendëse nga dituria njerëzore, por në dëftim të Frymës dhe të fuqisë, ⁵ që besimi juaj të mos qëndrojë mbi diturinë e njerëzve, po mbi fuqinë e Perëndisë. ⁶ Dhe ne Dasim dituri në mes njerëzish të pjekur, por jo diturinë e kësaj kohe dhe as të pushtetarëve të kësaj kohe, që nuk arrin asgjë, ⁷ por Dasim diturinë e Perëndisë të fshehur në mister, që Perëndia e kishte paracaktuar përpara kohërash për lavdinë tonë, ⁸ të cilën asnjë nga pushtetarët e kësaj kohe nuk e ka njohur; sepse, po ta kishin njohur, nuk do të kishin kryqëzuar Zotin e lavdisë. ⁹ Por, sikurse është shkruar: “Ato gjëra që syri nuk i ka parë dhe veshi nuk i ka dëgjuar dhe nuk kanë hyrë në zemër të njeriut, janë ato që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan atë”. ¹⁰ Po Perëndia na i ka zbuluar me anë të Frymës së tij, sepse Fryma heton çdo gjë, edhe të thellat e Perëndisë. ¹¹ Sepse cili nga njerëzit, pra, njeh gjërat e njeriut, përveç se fryma e njeriut që është në të? Po kështu asnjëri s’i njeh gjërat e Perëndisë, përveç Fryma e Perëndisë. ¹² Dhe ne nuk kemi marrë frymën e botës, por Frymën që vjen nga Perëndia, që të njohim gjërat që na janë dhuruar falas nga Perëndia. ¹³ Për këto edhe Dasim, por jo me fjalë të mësuara nga dituria njerëzore, por të mësuara nga Fryma e Shenjtë, duke i krahasuar gjëra frymërore me fjalë frymërore. ¹⁴ Dhe njeriu natyror nuk i rrok gjërat që janë të Frymës së Shenjtë; sepse për të janë marrëzi dhe nuk mund t’i njohë; sepse ato gjykohen frymërisht. ¹⁵ Por njeriu që është frymëror gjykon çdo gjë dhe vetë nuk është i gjykuar nga asnjëri. ¹⁶ Sepse kush e ka njohur mendjen e Zotit që mund të mësojë atë? Por ne kemi mendjen e Krishtit.

3 ¹ Dhe unë, o vëllezër, nuk munda t’ju Das si njerëz frymëror, por ju fola si njerëz të mishit, si foshnja në Krisht. ² Ju dhashë qumësht për të pirë dhe nuk ju dhashë ushqim të fortë, sepse nuk ishit në gjendje ta asimilonit, madje edhe tani jo, sepse jeni akoma të mishit; ³ në fakt sepse midis jush ka smirë, grindje e përçarje a nuk jeni të mishit dhe a nuk ecni sipas mënyrës së njerëzve? ⁴ Sepse, kur dikush thotë: “Unë jam i Palit”, dhe një tjetër: “Unë jam i Apolit”, a nuk jeni ju të mishit? ⁵ Kush është, pra, Pali dhe kush është Apoli, veçse shërbëtor me anë të të cilëve ju besuat, edhe ashtu si Zoti i dha gjithsecilit? ⁶ Unë mbolla, Apoli ujiti, po Perëndia i bëri të rriten. ⁷ Kështu, pra, as ai që mbjell, as ai që ujit, nuk është gjë, por Perëndia që rrit. ⁸ Por ai që mbjell dhe ai që ujit janë një, dhe secili do të marrë shpërblimin e vet sipas mundit të tij. ⁹ Ne, pra, jemi bashkëpunëtorë të Perëndisë; ju jeni ara e Perëndisë, ndërtesa e Perëndisë. ¹⁰ Sipas hirit të Perëndisë që më është dhënë, si arkitekt i ditur, unë kam

hedhur themelin dhe një tjetër ndërton mbi të; por secili të ketë kujdes se si ndërton mbi të, ¹¹ sepse askush nuk mund të hedhë themel tjetër përveç atij që është hedhur, i cili është Jezu Krishti. ¹² Dhe, në qoftë se dikush ndërton mbi këtë themel ar, argjend, gurë të çmuar, dru, sanë, kashtë, ¹³ vepra e secilit do të shfaqet, sepse dita do ta tregojë; sepse do të zbulohet me anë të zjarrit, dhe zjarri do të provojë veprën e secilit e ç'lloji është. ¹⁴ Në qoftë se vepra që dikush ka ndërtuar mbi themelin qëndron, ai do të marrë një shpërblim, ¹⁵ në qoftë se vepra e tij digjet, ai do të pësojë humbje, por ai vetë do të shpëtohet, si përmes zjarrit. ¹⁶ A nuk e dini ju se jeni tempulli i Perëndisë dhe se Fryma e Perëndisë banon në ju? ¹⁷ Në qoftë se dikush e prish tempullin e Perëndisë, Perëndia do ta prishë atë, sepse tempulli i Perëndisë, i cili jeni ju, është i shenjtë. ¹⁸ Askush të mos mashtrinë vetveten; në qoftë se ndonjë nga ju mendon se është i urtë në këtë kohë, le të bëhet i marrë, që të mund të bëhet i urtë. ¹⁹ Sepse dituria e kësaj bote është marrëzi pranë Perëndisë, sepse është shkruar: “Ai i zë të urtët në dinakërinë e tyre”; ²⁰ dhe përsëri: “Zoti i njeh mendimet e të urtëve se janë të kota”. ²¹ Prandaj asnjë të mos mburret në njerëzit, sepse të gjitha gjërat janë tuajat; ²² Pali, Apoli, Kefa, bota, jeta, vdekja, gjërat e tanishme dhe gjërat e ardhshme, të gjitha gjërat janë tuajat. ²³ Dhe ju jeni të Krishtit dhe Krishti është i Perëndisë.

4 ¹ Kështu njeriu, pra, le të na mbajë për shërbëtorë të Krishtit dhe si administratorë të mistereve të Perëndisë. ² E tjetra që kërkohet nga administratorët, është që secili të gjendet besnik. ³ Sa për mua, më intereson fort pak që të gjykojem prej jush ose prej një gjykate njerëzore; madje as vetveten nuk e gjykoj. ⁴ Sepse nuk jam i vetëdijshëm për asnjë faj, por për këtë nuk jam justifikuar, por ai që më gjykon është Zoti. ⁵ Prandaj mos gjykoni asgjë para kohe derisa të vijë Zoti, që do të nxjerrë në dritë gjërat e fshehta të errësirës dhe do të shfaqë këshillat e zemrave; dhe atëherë secili do të ketë lavdërimin e vet nga Perëndia. ⁶ Dhe tani, o vëllezër, për të mirën tuaj, ia kalova këto gjëra vetes sime dhe Apolit, që nëpërmjet nesh të mësoni që të mos mendoni përtej asaj që është shkruar, që të mos krekoset ndonjë prej jush, njeri kundër tjetrit. ⁷ Sepse çfarë të bën të ndryshëm? Çfarë ke ti që nuk e ke marrë? Dhe, nëse e ke marrë, pse krenohesh sikur nuk e ke marrë? ⁸ Tashmë jeni të ngopur, tashmë jeni të pasur, tashmë u bëtë mbretër pa ne; dhe makar të ishit bërë mbretër, që edhe ne të mbretëronim me ju. ⁹ Sepse unë mendoj se Perëndia na ka paraqitur ne apostujt si të fundit, si njerëz të dënuar për vdekje; sepse u bëmë lojë për botën, për engjëjt dhe për njerëzit. ¹⁰ Ne jemi të marrë për Krishtin, por ju të urtë në Krishtin; ne jemi të dobët, por ju të fortë; ju jeni të nderuar, por ne të përbuzur. ¹¹ Deri tani vuajmë nga uria, etja, e jemi të zhveshur; jemi të qëlluar me shuplaka dhe endemi pa shtëpi, ¹² dhe mundohemi, duke punuar me duart tona; duke qenë të fyer, bekojmë; duke qenë të përndjekur, durojmë; ¹³ duke qenë të sharë, lutemi; jemi bërë si pislëku i botës, porsì plehurat e të gjithëve deri më sot. ¹⁴ Këto gjëra nuk po i shkruaj që t’ju turpëroj, por që t’ju paralajmëroj si fëmijët e mi të dashur. ¹⁵ Sepse, edhe sikur të kishit dhjetë mijë mësues në Krishtin, nuk

do të kishit shumë etër, sepse unë ju kam dhënë jetë në Krishtin Jezus, me anë të ungjillit. ¹⁶ Prandaj ju bëj thirrje të bëheni imituesit e mi. ¹⁷ Për këtë arsye ju kam dërguar Timoteun, që është biri im i dashur dhe besnik në Zotin. Ky do t'ju kujtojë udhët e mia në Krishtin ashtu siç mësoj kudo në çdo kishë. ¹⁸ Dhe disa u krekosën, sikur nuk do të vija më te ju; ¹⁹ por shpejt kam për të ardhur te ju, në dashtë Zoti, dhe kam për të njohur jo fjalën, po fuqinë e atyre që janë krekosur, ²⁰ sepse mbretëria e Perëndisë nuk qëndron në fjalë, por në fuqi. ²¹ Çfarë doni? Që të vij te ju me thupër apo me dashuri dhe me zemërbutësi?

5 ¹ Kudo po dëgjohej se ndër ju ka kurvëri, madje një kurvëri të tillë që as nuk zihet në gojë ndër paganë, saqë një shkon me gruan e babait të vet. ² Dhe ju u krekosët e madje nuk vajtuat, që të hiqet nga mesi juaj ai që ka kryer një punë të tillë. ³ Dhe unë, megjithëse nuk jam aty me trup, me frymë aty jam, dhe, sikur të isha i pranishëm, kam gjykuar tanimë atë që bëri këtë. ⁴ Në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, mbasi të mblidheni ju bashkë me frymën time, me fuqinë e Zotit tonë Jezu Krisht, ⁵ vendosa që ti dorëzohet ky njeri në dorë të Satanit për prishjen e mishit, që t'i shpëtohet fryma në ditën e Zotit Jezus. ⁶ Mburrrja juaj nuk është e mirë. A nuk e dini se pak maja e mbrun gjithë brumin? ⁷ Hiqni, pra, majanë e vjetër, që të jeni një brumë i ri, siç jeni pa maja; sepse pashka jonë, që është Krishti, u Dijua për ne. ⁸ Prandaj le të kremtojmë festën jo me maja të vjetër, as me maja ligësie dhe keqësie, por me bukë pa maja të sinqeritetit dhe të së vërtetës. ⁹ Ju kam shkruar në letër, të mos përziheni me kurvarë, ¹⁰ dhe aspak me kurvarët e kësaj bote, ose me lakmuesit ose me cubat, ose me idhujtarët, sepse atëherë duhet të dilni nga bota. ¹¹ Por tani ju shkrova të mos përziheni me atë, të ashtuquajturin vëlla, që është kurvar, ose lakmues ose idhujtar, o shpi-fës, o pijanec ose cub; me një të tillë bile as të mos hani bashkë. ¹² Sepse a më takon mua të gjykoj edhe ata që janë jashtë? A nuk i gjykoni ju të brendshmit? ¹³ Por ata të jashtmit Perëndia i gjykon. Prandaj nxirreni të ligun nga vetja juaj.

6 ¹ A guxon ndonjë nga ju, kur ka ndonjë çështje kundër një tjetri, të gjykohet përpara të padrejtëve dhe jo përpara shenjtorëve? ² A nuk e dini ju se shenjtorët do të gjykojnë botën? Dhe nëse bota do të gjykohet nga ju, a thua nuk jeni të zotët të gjykoni gjërat më të vogla? ³ A nuk e dini ju se ne do të gjykojmë engjëj? Dhe aq më tepër mund të gjykojmë gjërat e kësaj jete! ⁴ Pra, në qoftë se keni për të gjykuar çështje të kësaj jete, vini gjykatës ata që çmohen më pak në kishë. ⁵ Këtë e them për turpin tuaj. Kështu midis jush nuk paska asnjë të urtë, i cili të jetë i zoti të gjykojë në mes të vëllezërve të tij? ⁶ Por një vëlla hyn në gjyq me të vëllanë, dhe kjo përpara të pabesëve. ⁷ Gjithsesi është një e keqe që të keni gjyqe njëri me tjetrin. Pse nuk lejoni më mirë që t'ju bëhet padrejtësi? Pse nuk lejoni më mirë që të mashtroheni? ⁸ Po, përkundrazi, ju bëni padrejtësi dhe mashtroni, dhe këto ua bëni vëllezërve. ⁹ A nuk e dini ju se të padrejtët nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë? Mos u gënjeni: as kurvarët, as idhujtarët, as shkelësit e kurorës, as të zhburrëruarit, as homoseksualët, ¹⁰ as vjedhësit, as lakmuesit, as pijanecët, as përqeshësit, as grabitësit nuk

do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. ¹¹ Dhe të tillë ishit disa nga ju; por u latë, por u shenjtëruat, por u shfajësuar në emër të Zotit Jezus dhe me anë të Frymës së Perëndisë tonë. ¹² Çdo gjë më lejohet, por jo gjithçka është e dobishme; çdo gjë më lejohet, por unë nuk do të nënshtrohem asnjëres. ¹³ Gjellët janë për barkun dhe barku për gjellët; por Perëndia do të shkatërojë edhe këtë edhe atë; por trupi nuk është për kurvëri, po për Zotin, dhe Zoti për trupin. ¹⁴ Tani Perëndia siç e ringjalli Zotin kështu do të na ringjallë edhe ne me fuqinë e tij. ¹⁵ A nuk e dini ju se trupat tuaj janë gjymtyrë të Krishtit? Të marr, pra, unë gjymtyrët e Krishtit dhe t'i bëj gjymtyrë të një kurve? mos qoftë ashtu! ¹⁶ A nuk e dini ju se ai që bashkohet me një kurvë bëhet një trup me të? Sepse thuhet: “Do të jenë të dy, thotë Zoti, një mish i vetëm”. ¹⁷ Por ai që bashkohet me Zotin është një frymë me të. ¹⁸ Largohuni nga kurvëria! Çdo mëkat që kryen njeriu është jashtë trupit, po ai që kurvëron mëkaton kundër trupit të vet. ¹⁹ A nuk e dini se trupi juaj është tempulli i Frymës së Shenjtë që është në ju, të cilin e keni nga Perëndia, dhe se nuk i përkitni vetvetes? ²⁰ Sepse u bletë me një çmim! Përlëvdoni Perëndinë, pra, në trupin tuaj dhe në frymën tuaj, që i përkasin Perëndisë.

7 ¹ Tani lidhur me ato që më shkruat, mirë është për njeriun të mos prekë grua. ² Por, për shkak të kurvërimit, le të ketë secili gruan e vet dhe secila grua burrin e vet. ³ Burri le të kryejë detyrën martesore ndaj gruas, po ashtu edhe gruaja ndaj burrit. ⁴ Gruaja nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por burri; gjithashtu burri nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por gruaja. ⁵ Mos ia privoni njëri-tjetrit, rveç në qoftë se jeni marrë vesh, për një farë kohe, që t'i kushtoheni agjërimit dhe lutjes, dhe përsëri ejani bashkë që të mos ju tundojë Satani për shkak të mungesës së vetkontrollit tuaj. ⁶ Dhe këtë unë e them si leje, jo si urdhërim, ⁷ sepse do të doja që të gjithë njerëzit të ishin si unë; por secili ka dhunti të veçantë nga Perëndia, njeri kështu dhe tjetri ashtu. ⁸ Por të pamartuarve dhe grave të veja po u them se për ta është mirë nëse qëndrojnë si unë, ⁹ por në qoftë se s'kanë vetkontroll, le të martohen, sepse është më mirë të martohesh se të digjesh. ¹⁰ Kurse të martuarve u urdhëroj, jo unë, por Zoti, që gruaja të mos ndahet nga burri, ¹¹ dhe në qoftë se ndahet, të mbetet e pamartuar, ose të pajtohet me burrin e saj. Dhe burri të mos e lërë gruan. ¹² Dhe të tjerëve u them unë, jo Zoti: në qoftë se një vëlla ka një grua jobesimtare dhe ajo pranon të jetojë bashkë me të, të mos e lërë atë. ¹³ Edhe gruaja, që ka një burrë jobesimtar, në qoftë se ai pranon të jetojë bashkë me të, të mos e lërë atë, ¹⁴ sepse burri jobesimtar është shenjtëruar me anë të gruas, dhe gruaja jobesimtare është shenjtëruar me anë të burrit, sepse përndryshe fëmijët do të ishin të papastër; kurse kështu janë të shenjtë. ¹⁵ Nëse jobesimtari ndahet, le të ndahet; në këto raste vëllai ose motra nuk janë më të lidhur; por Perëndia na ka thirrur në paqe. ¹⁶ Sepse çfarë di ti, o grua, nëse ke për ta shpëtuar burrin? Ose ç'di ti, o burrë, nëse ke për ta shpëtuar gruan? ¹⁷ Gjithsesi secili të vazhdojë të jetojë ashtu si ia ka dhënë Perëndia dhe ashtu sikurse e thirri Zoti; dhe kështu urdhëroj në të gjitha kishat. ¹⁸ A u thirr ndokush kur ishte i rrethprerë? Le të mos bëhet i

parrethprerë. Dikush u thirr kur ishte i parrethprerë? Le të mos rrethprietet. ¹⁹Rrethprerja nuk është asgjë dhe parrethprerja nuk është asgjë, vetëm zbatimi i urdhërimeve të Perëndisë ka rëndësi. ²⁰Gjithsecili le të mbetet në atë gjendje në të cilën ishte thirrur. ²¹A je thirrur kur ishe skllav? Mos u pikëlljo; por nëse mund të bëhesh i lirë, më mirë ta bësh këtë. ²²Sepse ai që është thirrur në Zotin kur ishte skllav, është i liruari i Zotit; po ashtu ai që është thirrur kur ishte i liru, është skllav i Krishtit. ²³Ju jeni blerë me një çmim, mos u bëni skllavë të njerëzve. ²⁴Vëllezër, secili le të mbetet te Perëndia në gjendjen në të cilën është thirrur. ²⁵Por për sa u takon virgjëreshave, s'kam urdhër nga Zoti, por po jap një mendim si njeri që kam Dtuar mëshirën e Zotit për të qenë i besueshëm. ²⁶Mendoj se është mirë për njeriun të jetë kështu siç është, për shkak të ngushticës së tanishme. ²⁷Je i lidhur me një grua? Mos kërko të zgjidhesh. Je i zgjidhur nga gruaja? Mos kërko grua. ²⁸Por, edhe në qoftë se martohesh, ti nuk mëkaton; edhe nëse një virgjëreshë martohet, nuk mëkaton; por këta do të kenë shtrëngim në mish; dhe unë dëshiroj t'ju kursej juve. ²⁹Dhe po ju them këtë, o vëllezër, se koha tanimë është shkurtuar; kështu tash e tutje edhe ata që kanë gra të jenë si ata që nuk kanë; ³⁰dhe ata që qajnë, sikurse të mos qanin; dhe ata që gëzohen, sikurse të mos gëzoheshin; dhe ata që blejnë, sikur të mos kishin gjë në zotërim; ³¹dhe ata që përdorin nga kjo botë, sikur të mos e përdornin, sepse forma e kësaj bote po kalon. ³²Dhe unë dëshiroj që ju të jeni pa merak. I pamartuari merakoset për gjërat e Zotit, si mund t'i pëlqejë Zotit; ³³por i martuari merakoset për gjërat e botës, si mund t'i pëlqejë gruas së tij. ³⁴Ka dallim gruaja nga virgjëresha; e pamartuara kujdeset për gjërat e Zotit që të jetë e shenjtë në trup e në frymë, kurse e martuara kujdeset për gjërat e botës, si mund t'i pëlqejë burrit. ³⁵Edhe këtë unë e them për dobinë tuaj, jo që t'ju vë një lak, po që të jeni të hijshëm dhe t'i kushtoheni Zotit pa u shkëputur. ³⁶Por nëqoftëse dikush mendon të sillet në mënyrë të pahijshme ndaj virgjëreshës së tij, kur asaj i kalon lulja e kohës, edhe duhet të bëhet kështu, le të bëjë çfarë të dojë; le të martohen. ³⁷Por ai që është i qëndrueshëm në zemër të vet dhe që nuk i nënshtrohet nevojës, por është zot i vullnetit të vet dhe e ka vendosur në zemër të vet të ruajë virgjëreshën e tij, bën mirë. ³⁸Prandaj ai që marton bën mirë, ai që nuk e marton bën edhe më mirë. ³⁹Gruaja është e lidhur për sa kohë rron burri i saj; por, në qoftë se i vdes burri, ajo është e lirë të martohet me cilin të dojë, veçse kjo punë të bëhet në Zotin. ⁴⁰Por, sipas gjykimit tim, ajo është më e lumtur, po mbeti ashtu; dhe mendoj se edhe unë kam Frymën e Perëndisë.

8 ¹Për sa u përket Dijimeve për idhujt, ne e dime se të gjithë kemi njohuri; njohuria krekos, kurse dashuria ndërton. ²Në qoftë se dikush mendon se di diçka, ai nuk di ende asgjë sikundër duhet të dijë. ³Por në qoftë se dikush e do Perëndinë, ai është i njohur prej tij. ⁴Pra, për sa i përket të ngrënit të Dive që u bëhen idhujve, ne e dimë se idhulli nuk është asgjë në botë dhe se nuk ka Perëndi tjetër, veç një. ⁵Sepse, ndonëse ka të ashtuquajtura perëndi në qiell a në tokë (sikurse ka shumë perëndi dhe shumë zotër), ⁶për ne s'ka veçse një Perëndi, Ati nga i cili janë të

gjitha gjërat dhe ne në të; dhe një Zot, Jezu Krishti, me anë të të cilit janë të gjitha gjërat, dhe ne jetojmë me anë të tij. ⁷ Por njohuria nuk është në të gjithë; madje disa, të ndërgjegjshëm për idhullin, hanë gjëra posi të Dijuara idhujve; dhe ndërgjegjja e tyre, duke qenë e dobët, përlÿhet. ⁸ Por të ngrënit nuk na çon te Perëndia; po të hamë, nuk Dtojmë asgjë më tepër dhe, po të mos hamë, s'kemi gjë më pak. ⁹ Por kini mendjen se mos kjo liri që keni të bëhet pengesë për të dobëtit. ¹⁰ Sepse, në qoftë se dikush të sheh ty, që ke njohuri, të ulur në tryezë në një tempull idhujsh, ndërgjegjja e tij, që është e dobët, a nuk do të marrë guxim që ai të hajë gjërat e Dijuara për idhujt? ¹¹ Edhe kështu, për shkak të njohurisë sate, do të humbasë vëllai yt i dobët, për të cilin vdiq Krishti. ¹² Dhe, kur mëkatoni kështu kundër vëllezërve, duke plagosur ndërgjegjen e tyre të dobët, ju mëkatoni kundër Krishtit. ¹³ Prandaj, në qoftë se një ushqim skandalizon vëllanë tim, unë nuk do të ha më kurrë mish, që të mos e skandalizoj vëllanë tim.

9 ¹ A s'jam unë apostull? A s'jam unë i lirë? Po a nuk e pashë Jezu Krishtin, Zotin tonë? A nuk jeni ju vepra ime në Zotin? ² Në qoftë se për të tjerët nuk jam apostull, së paku për ju unë jam; sepse ju jeni vula e apostullimit tim në Zotin. ³ Kjo është mbrojtja ime ndaj atyre që më hetojnë. ⁴ A nuk kemi edhe ne të drejtë të hamë e të pimë? ⁵ A nuk kemi edhe ne të drejtë të marrim me vete një bashkëshorte, që të jetë motër në besim, sikurse edhe apostujt e tjerë, dhe vëllezërit e Zotit, edhe Kefa? ⁶ Apo vetëm unë dhe Barnaba nuk kemi të drejtë të mos punojmë? ⁷ Kush, vallë, shkon në luftë me shpenzimet e veta? Kush mbjell vresht dhe nuk ha nga fryti i tij? Kush kullot një tufë dhe nuk ha nga qumështi i tufës? ⁸ A i them këto si njeri? A nuk i thotë këto edhe ligji? ⁹ Sepse në ligjin e Moisiut është shkruar: “Mos ia lidh gojën kaut që shin”. A u merrka Perëndia me qetë, vallë? ¹⁰ Apo e thotë këtë për ne? Vërtetë për ne janë shkruar, sepse kush lëron duhet të lërojë me shpresë, dhe kush shin, duhet të shijë me shpresë që të marrë atë që shpreson. ¹¹ Në qoftë se ne kemi mbjellë midis jush gjërat frymërore, a është gjë e madhe nëse korrim të mirat tuaja materiale? ¹² Në qoftë se të tjerë kanë pjesë të kësaj të drejte mbi ju, a nuk do ta kishim ne shumë më tepër? Po ne nuk e përdornim këtë të drejtë; po durojmë çdo gjë, për të mos i vënë asnjë pengesë ungjillit të Krishtit. ¹³ Nuk e dini ju se ata që kryejnë shërbesën e shenjtë hanë nga gjërat e tempullit, dhe ata që i shërbejnë altarit marrin pjesë nga të mirat e altarit? ¹⁴ Kështu edhe Zoti urdhëroi që ata që shpallin ungjillin, nga ungjilli të rrojnë. ¹⁵ Por unë nuk përdora asnjë nga këto gjëra as nuk i shkrova, që kështu të më bëhet, sepse për mua është më mirë të vdes se sa dikush ta bëjë të kotë të mburrurit tim. ¹⁶ Sepse, në qoftë se unë predikoj ungjillin, s'ka asgjë që unë të mburrem, sepse kjo është një nevojë që më është ngarkuar; edhe mjerë unë, po nuk predikova ungjillin! ¹⁷ Sepse, po e bëra këtë vullnetarisht, do të kem një pagë; por po ta bëj kundër dëshirës, mbetet gjithnjë një detyrë që më është besuar. ¹⁸ Cila, pra, është paga ime? Që, duke predikuar ungjillin ta bëj ungjillin të ofruar falas, pa e përdorur për keq pushtetin tim në ungjillin. ¹⁹ Sepse, ndonëse jam i liruar nga të gjithë, e bëra vetën time shërbëtor të të gjithëve që të Dtoj sa më

shumë njerëz. ²⁰ Kështu e kam bërë vetën time Jude me Judenjtë për t'i Dtuar Judenjtë; e kam bërë veten time si një që është nën ligj me ata që janë nën ligj për t'i Dtuar ata që janë nën ligj; ²¹ me ata që janë pa ligj e kam bërë veten time si pa ligj (ndonëse nuk isha pa ligjin e Zotit, por nën ligjin e Krishtit), për të Dtuar ata që janë pa ligj. ²² E kam bërë veten time të dobët me të dobëtit, për të Dtuar të dobëtit; e kam bërë veten time gjithçka për të gjithë, që të mund të shpëtoj me çdo mënyrë disa njerëz. ²³ Dhe këtë e bëj për hir të ungjillit, që të bëhem edhe unë pjestar i tij. ²⁴ A nuk e dini se ata që vrapojnë në pistë, vërtetë vrapojnë të gjithë, por vetëm një e Dton çmimin? Vraponi në mënyrë që ta merrni. ²⁵ Dhe kushdo që merr pjesë në garë kontrollon veten në të gjitha; dhe ata e bëjnë këtë për të marrë një kurorë që priset, kurse ne për një kurorë që nuk priset. ²⁶ Unë, pra, vrapoj, por jo sikur jam i pasigurt; kështu luftoj, por jo sikur rrah erën; ²⁷ madje e mundoj trupin tim dhe e nënshtroj, se mos, pasi t'u kem predikuar të tjerëve, të bëhem për t'u përjashtuar.

10 ¹ Sepse, o vëllezër, unë nuk dua që ju të mos edini se gjithë etërit tanë ishin nën renë, dhe të gjithë shkuan nëpër det, ² dhe të gjithë u pagëzuan për Moisinë në re dhe në det, ³ të gjithë hëngrën të njëjtën ushqim frymëror, ⁴ dhe të gjithë pinë të njëjtën pije frymërore, sepse pinin prej shkëmbi frymëror që i ndiqte; edhe ky shkëmb ishte Krishti. ⁵ Por Perëndia nuk pëlqeu shumicën prej tyre; sepse ranë të vdekur në shkretëtirë. ⁶ Dhe këto u bënë si shembuj për ne, që ne të mos dëshirojmë gjëra të liga, ashtu si dëshiruan ata, ⁷ dhe që të mos bëheni idhujtarë si disa nga ata, sikurse është shkruar: “Populli u ul që të hajë dhe të pijë, dhe u ngrit për të luajtur”. ⁸ Dhe të mos kurvërojmë, ashtu si kurvëruan disa nga ata edhe ranë të vdekur në një ditë njëzet e tre mijë. ⁹ Dhe të mos e tundojmë Krishtin, ashtu si e tunduan disa nga ata dhe u vranë nga gjarpërinjtë. ¹⁰ Dhe mos u ankoni, ashtu si u ankuan disa nga ata, dhe u vranë nga shkatërruesi. ¹¹ Dhe të gjitha këto gjëra u ndodhën atyre si shëmbull, dhe janë shkruar për paralajmërimin tonë, për ne që jemi në mbarim të epokët. ¹² Prandaj ai që mendon se qëndron më këmbë, le të shohë se mos bjerë. ¹³ Asnjë tundim nuk ju ka gjetur juve, përveç se tundimi njerëzor; por Perëndia është besnik dhe nuk do të lejojë që t'ju tundojnë përtej fuqive tuaja, por me tundimin do t'ju japë dhe rrugë dalje, që ju të mund ta përballonit. ¹⁴ Prandaj, të dashurit e mi, largohuni nga idhujtaria. ¹⁵ Po ju Das si të mënçur, gjykojeni ju atë që them: ¹⁶ kupa e bekimit, që ne bekojmë, a nuk është vallë pjesëmarrje në gjakun e Krishtit? Buka që ne thyejmë, a nuk është vallë pjesëmarrje në trupin e Krishtit? ¹⁷ Sepse ne të shumtit, jemi një bukë, një trup, sepse të gjithë marrim pjesë në të vetmen bukë. ¹⁸ Shikoni Izraelin sipas mishit: ata që hanë Dijimet a nuk janë pjesëmarrës të altarit? ¹⁹ Çfarë them, pra? Se idhulli është diçka? Apo se ajo që u është Dijuar idhujve është diçka? ²⁰ Jo, por them se gjërat që Dijojnë johebrenjtë, ua Dijojnë demonëve dhe jo Perëndisë; tani unë nuk dua që ju të keni pjesë me demonët. ²¹ Ju nuk mund të pini kupën e Zotit dhe kupën e demonëve; ju nuk mund të merrni pjesë në tryezën e Zotit dhe në tryezën e demonëve. ²² A duam ne të

provokojmë Zotin deri në xhelozitë? A jemi ne më të fortë se ai? ²³ Gjithçka më lejohet, por jo gjithçka është dobishme; gjithçka më lejohet, por jo çdo gjë ndërton. ²⁴ Askush të mos kërkojë interesin e vet, por atë të tjetrit. ²⁵ Hani çdo gjë që shitet te kasapi, pa bërë pyetje për shkak të ndërgjegjes, ²⁶ sepse “toka është e Zotit dhe gjithçka që ajo përmban”. ²⁷ Dhe në qoftë se ndonjë jobesimtar ju fton dhe ju doni të shkoni, hani çdo gjë që t’u vihet përpara, pa bërë pyetje për shkak të ndërgjegjes. ²⁸ Por në qoftë se dikush ju thotë: “Kjo është nga Dijim idhujsh”, mos hani, për atë që ju paralajmëroi dhe për shkak të ndërgjegjes, sepse “toka është e Zotit dhe gjithçka që ajo përmban”. ²⁹ Dhe them ndërgjegje, por jo tënden, por të tjetrit. Sepse përse të gjykohet liria ime nga ndërgjegja e një tjetri? ³⁰ Në qoftë se unë marr pjesë me falenderim, pse të shahem për atë gjë, për të cilin falenderoj? ³¹ Pra, nëse hani, nëse pini, nëse bëni ndonjë gjë tjetër, të gjitha t’i bëni për lavdinë e Perëndisë. ³² Mos u bëni shkak skandali as për Judenj, as për Grekë, as për kishën e Perëndisë; ³³ sikurse edhe unë vetë përpiqem t’u pëlqej të gjithëve në çdo gjë, nuk kërkoj përDtimin tim, por të të shumtëve, që të shpëtohen.

11 ¹ Më imitoni mua, ashtu si unë jam imitues i Krishtit. ² Dhe unë zbatoni porosinë ashtu siç ua kam transmetuar. ³ Por dua që të dini se kreu i çdo njeriu është Krishti, edhe kreu i gruas është burri; edhe kreu i Krishtit është Perëndia. ⁴ Çdo burrë, kur lutet ose profetizon kokëmbuluar, turpëron kryet e tij. ⁵ Edhe çdo grua, që lutet ose profetizon kokëzbuluar, turpëron kryet e saj, sepse është njëlloj sikur të ishte e rruar. ⁶ Sepse në qoftë se gruaja nuk mbulohet, le t’ia presin Dokët; por në qoftë se për gruan është turp të qethet a të rruhet, le të mbulojë kryet. ⁷ Sepse burri nuk duhet të mbulojë kryet, sepse është shëmbëllimi dhe lavdia e Perëndisë, kurse gruaja është lavdia e burrit, ⁸ sepse burri nuk është nga gruaja, por gruaja nga burri, ⁹ edhe sepse burri nuk u krijua për gruan, por gruaja për burrin. ¹⁰ Prandaj gruaja, për shkak të engjëjve, duhet të ketë një shenjë pushteti mbi kryet. ¹¹ Gjithsesi në Zotin as burri s’është pa gruan, as gruaja pa burrin, ¹² sepse sikurse gruaja vjen nga burri, ashtu edhe burri lind nëpërmjet gruas, dhe çdo gjë vjen nga Perëndia. ¹³ Gjykoni ndër veten tuaj. A i ka hije gruas t’i lutet Perëndisë pa u mbuluar? ¹⁴ Po vetë natyra, a nuk ju mëson se, në qoftë se një burrë i mban Dokët të gjata, kjo është nderim për të? ¹⁵ Por në qoftë se gruaja i ka Dokët të gjata, kjo është lavdi për të, sepse Dokët i janë dhënë asaj për mbulesë. ¹⁶ Por në qoftë se ndokush mendon të kundërshtojë, ne s’kemi zakon të tillë, as kishat e Perëndisë. ¹⁷ Por, duke porositur këtë, unë nuk ju lavdëroj, se ju mblidheni, jo për më të mirën, po për më të keqen. ¹⁸ Para së gjithash, sepse dëgjoj se kur bashkoheni në asamble ka midis jush përçarje, dhe pjesërisht e besoj. ¹⁹ Sepse duhet të ketë midis jush edhe grupime, që të njihen në mes tuaj ata që janë të sprovuar. ²⁰ Kur mblidheni bashkë, pra, në një vend, kjo që bëni nuk është për të ngrënë darkën e Zotit, ²¹ sepse, në të ngrënë, gjithësecili merr darkën e vet më përpara; dhe njëri ka uri dhe tjetri është i dehur. ²² A nuk keni, pra, shtëpi për të ngrënë e për

të pirë? Apo përbuzni kishën e Perëndisë dhe turpëroni ata që s'kanë asgjë? Çfarë t'ju them juve? T'ju lavdëroj? Për këtë nuk ju lëvdoj. ²³ Sepse unë mora nga Zoti atë që ju transmetova edhe juve; se Zoti Jezus, në atë natë që po tradhtohej, mori bukën ²⁴ dhe, si falënderoi, e theu dhe tha: “Merrni, hani; ky është trupi im që është thyer për ju; bëni këtë në përkujtimin tim”. ²⁵ Gjithashtu, pas darkës, mori edhe kupën, duke thënë: “Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim; bëni këtë sa herë që të pini, në përkujtimin tim”. ²⁶ Sepse sa herë të hani nga kjo bukë ose të pini nga kjo kupë, ju shpallni vdekjen e Zotit, derisa ai të vijë. ²⁷ Prandaj ai që ha nga kjo bukë ose pi nga kjo kupë e Zotit padenjësisht, do të jetë fajtor i trupit dhe i gjakut të Zotit. ²⁸ Por secili të shqyrtojë vetveten dhe kështu të hajë nga buka e të pijë nga kupa, ²⁹ sepse ai që ha dhe pi padenjësisht, ha dhe pi një dënim për veten e tij, sepse nuk e dallon trupin e Zotit. ³⁰ Për këtë arsye ka në mes jush shumë të dobët e të sëmurë, dhe shumë vdesin. ³¹ Sepse, po të shqyrtonim veten tonë, nuk do të gjykoeshim. ³² Por kur gjykohe mi, ndreqemi nga Zoti, që të mos dënohe mi bashkë me botën. ³³ Prandaj, o vëllezërit e mi, kur mblidheni për të ngrënë, pritni njeri tjetrin. ³⁴ Dhe në qoftë se dikush ka uri, le të hajë në shtëpi, që të mos mblidheni për dënim. Dhe gjërat e tjera, kur të vij, do t'i rregulloj.

12 ¹ Edhe për sa u përket dhuntive frymërore, o vëllezër, nuk dua të jeni të paditur. ² Ju e dini se, kur ishit paganë, tërhiqeshit pas idhujve të pagojë, nën shtytje të çastit. ³ Prandaj ju bëj të ditur se askush që Det në Frymën e Shenjtë nuk thotë: “Mallkuar qoftë Jezusi!”; edhe asnjë nuk mund të thotë: “Jezusi është Zot”, veç se në Frymën e Shenjtë. ⁴ Ka larmi dhuntish, por i njëjti Frymë. ⁵ Ka edhe larmi shërbimesh, por i njëjti Zot. ⁶ Dhe ka larmi veprimtarish por është i njëjti Perëndi i cili i bën të gjitha gjërat në të gjithë. ⁷ Dhe secilit i jepet shfaqja e Frymës për dobinë e përbashkët. ⁸ Dikujt, pra, i jepet, me anë të Frymës, fjalë diturie; një tjetri, sipas të po atij Frymë, fjalë njohurie; ⁹ një tjetri besim, nga po ai Frymë; një tjetri dhuntitë e shërimeve, nëpërmjet po atij Frymë; një tjetri pushtet për të kryer veprime të fuqishme; një tjetri profeci; një tjetri të dallojë frymërat; ¹⁰ një tjetri larmi gjuhësh; një tjetri interpretimi i gjuhëve. ¹¹ Dhe të gjitha këto i bën i njëjti dhe i vetmi Frymë, duke i ndarë gjithsecilit dhunti veç e veç ashtu si do vetë. ¹² Sepse ashtu si trupi është një, por ka shumë gjymtyrë, dhe të gjitha gjymtyrët e të njëjtit trup, megjithse janë shumë, formojnë një trup të vetëm, kështu është edhe Krishti. ¹³ Sepse të gjithë ne jemi pagëzuar në një Frymë të vetëm në të njëjtin trup, qofshin Hebrenjtë apo Grekët, qofshin skllëverit a të liruarit, dhe të gjithë e kemi jemi uijtun në të njëjtin Frymë. ¹⁴ Sepse edhe trupi nuk është një gjymtyrë e vetme, por shumë. ¹⁵ Sikur të thoshte këmba: “Mbasi nuk jam dorë, unë nuk jam pjesë e trupit”, mos për këtë nuk është pjesë e trupit? ¹⁶ Dhe sikur veshi të thoshte: “Mbasi nuk jam sy, unë nuk jam pjesë e trupit”, mos për këtë nuk është pjesë e trupit? ¹⁷ Po të ishte gjithë trupi sy, ku do të ishte dëgjimi? Po të ishte gjithë dëgjim, ku do të ishte të nuhaturit? ¹⁸ Por Perëndia ka vënë çdo gjymtyrë të trupit si ka dashur. ¹⁹ Po të ishin të gjitha gjymtyrët një gjymtyrë e vetme, ku do të

ishte trupi? ²⁰ Kështu, pra, janë shumë gjymtyrë, por një trup i vetëm. ²¹ Dhe syri nuk mund t'i thotë dorës: “Unë nuk kam nevojë për ty”; dhe po ashtu koka nuk mund t’u thotë këmbëve: “Unë nuk kam nevojë për ju”. ²² Madje, gjymtyrët e trupit që duken se janë më të dobëta, janë shumë më të nevojshme se të tjerat; ²³ dhe ato që ne i konsiderojmë më pak të nderuara, pikërisht ata rrethojmë me më shumë nderim; dhe të pahijshmet tona kanë më tepër hijë. ²⁴ Por gjymtyrët tona të hijshme nuk kanë nevojë. Por Perëndia e ndërtoi trupin duke i dhënë më tepër nder asaj pjese që e kishte mangut, ²⁵ që të mos kishte përçarje në trup, por të gjitha gjymtyrët të kenë të njëjtin kujdes për njera-tjetrën. ²⁶ Dhe nëse vuan një gjymtyrë, të gjitha gjymtyrët vuajnë; kurse po të nderohet një gjymtyrë, të gjitha gjymtyrët gëzohen bashkë me të. ²⁷ Dhe ju jeni trupi i Krishti dhe gjymtyrët e tij, veç e veç. ²⁸ Dhe Perëndia i vuri disa në kishë, së pari apostuj, së dyti profetë, së treti mësues; pastaj vepra të fuqishme; pastaj dhuntitë e shërimit, të ndihmës e të qeverisjes dhe të larmive të gjuhëve. ²⁹ A janë vallë të gjithë apostuj? Janë të gjithë profetë? Janë të gjithë mësues? ³⁰ A kanë të gjithë dhuntinë e veprave të fuqishme? A kanë të gjithë dhuntitë e shërimeve? A Dasin të gjithë gjuhë të ndryshme? A interpretojnë të gjithë? ³¹ Por kërkoni me zemër të zjarrtë dhuntitë më të mira; dhe unë do t’ju tregoj një udhë shumë më të lartë.

13 ¹ Po të Disja gjuhët e njerëzve dhe të engjëjve, dhe të mos kisha dashuri, do të bëhesha si një bronx që kumbon ose si cimballi që tingëllon. ² Edhe sikur të kisha dhuntinë e profecisë, edhe të dija të gjitha misteret dhe mbarë shkencën dhe të kisha gjithë besimin sa të luaja nga vendi malet, por të mos kisha dashuri, nuk jam asgjë. ³ Edhe sikur të ndaja gjithë pasuritë e mia për të ushqyer të varfërit dhe ta jepja trupin tim që të digjej, e të mos kisha dashuri, nuk do të më vlente asgjë! ⁴ Dashuria është e durueshme; plot mirësi; dashuria nuk ka smirë, nuk vë në dukje, nuk krekoset, ⁵ nuk sillet në mënyrë të pahijshme, nuk kërkon të sajat, nuk pezmatohet, nuk dyshon për keq; ⁶ nuk gëzohet për padrejtësinë, por gëzohet me të vërtetën, ⁷ i duron të gjitha, i beson të gjitha, i shpreson të gjitha, i mban çdo gjë. ⁸ Dashuria nuk ligshtohet kurrë; por profecitë shfuqizohen, gjuhët pushojnë dhe njohuria do të shfuqizohet, ⁹ sepse ne njohim pjesërisht dhe profetizojmë pjesërisht. ¹⁰ Por, kur të vijë përsosmëria, atëherë ajo që është e pjesshme do të shfuqizohet. ¹¹ Kur isha fëmijë, Disja si fëmijë, mendoja si fëmijë, arsyetoja si fëmijë; kur u bëra burrë, i Daka gjërat fëminore. ¹² Tani në fakt, ne shohim si në pasqyrë, në mënyrë të errët, por atëherë do të shohim faqe për faqe; tashti njoh pjesërisht, kurse atëherë do të njoh thellë ashtu sikurse njihem. ¹³ Tani, pra, këto tri gjëra mbeten: besimi, shpresa dhe dashuria; por më e madhja nga këto është dashuria.

14 ¹ Kërkoni dashurinë dhe lypni me zemër të zjarrtë dhuntitë frymërore, por sidomos që të mund të profetizoni, ² sepse ai që Dëton një gjuhë tjetër nuk u Dëton njerëzve, por Perëndisë; sepse askush nuk e kupton, por ai në frymë Dëton mistere. ³ Kurse ai që profetizon, u Dëton njerëzve për ndërtim, për nxitje e përdëllim. ⁴ Ai që Dëton një gjuhë tjetër

ndërton veten e tij, por ai që profetizon, ndërton kishën. ⁵ Unë dua që të gjithë ju të D̄isnit gjuhëra, por më tepër të profetizonit, sepse ai që profetizon është më i madh nga ai që D̄et gjuhëra, veçse në interpretoftë, që të marrë ndërtim kisha. ⁶ Dhe tani, o vëllezër, po të vija e t'ju D̄isja në gjuhë, ç'dobi do të kishit, po të mos ju D̄isja me anë të zbulesës, a me njohuri, a me profeci, a me mësim? ⁷ Edhe gjërat që nuk kanë shpirt dhe nxjerrin zë, fyelli ose qestja, po të mos japin zë të dallueshëm, si do të njihet të rënit e fyellit ose e qestes? ⁸ Sepse, po të japë buria një tingull të panjohur, kush do të përgatitet për betejë? ⁹ Kështu edhe ju, në qoftë se me gjuhën tuaj nuk D̄isni fjalë të kuptueshme, si do të kuptohet çfarë u tha? Sepse do të D̄isnit në erë. ¹⁰ Ka nuk e di se sa lloje zërash në botë, dhe asnjë prej tyre nuk është pa kuptim. ¹¹ Pra, në qoftë se unë nuk e marr vesh kuptimin e zërit, do të jem si një i huaj për atë që D̄et, dhe ai që D̄et do të jetë një i huaj për mua. ¹² Kështu edhe ju, mbasi doni fort të keni dhunti frymërore, kërkoni që t'i keni të bollshme për ndërtimin e kishës. ¹³ Prandaj ai që D̄et një gjuhë tjetër, le të lutet që të mund ta interpretojë, ¹⁴ sepse, në qoftë se unë lutem në një gjuhë tjetër, fryma im lutet, por mendja ime është e pafrytshme. ¹⁵ Po atëherë? Do të lutem me frymën, por do ta bëj edhe me mendjen; do të këndoj me frymën, por do të këndoj edhe me mendjen. ¹⁶ Me fjalë të tjera, në qoftë se ti e lavdëron Perëndinë me frymën, ai që zë vendin e profanët, si do të thotë “amen” për falënderimin tënd, kur nuk merr vesh ç'po thua? ¹⁷ Sepse ti edhe mund të falënderosh mirë, por tjetri nuk ndërtohet. ¹⁸ Unë e falënderoj Perëndinë time, sepse D̄as më shumë në gjuhë se ju të gjithë. ¹⁹ Por në asamble parapëlqej të them pesë fjalë me mënjurinë time për mësimin e të tjerëve se dhjetë mijë fjalë në gjuhë tjetër. ²⁰ Vëllezër, mos u bëni kalamaj nga mendja, por bëhuni foshnje për të ligën, dhe burra të pjekur nga mendja. ²¹ Në ligj është shkruar: “Unë do t'i D̄as këtij populli në gjuhë të huaja dhe me buzë të tjera, por as kështu nuk do të më dëgjojnë”, thotë Zoti. ²² Prandaj gjuhët janë një shenjë jo për ata që besojnë, por për jobesimtarë, kurse profecia nuk është për jobesimtarë, po për besimtarë. ²³ Pra, në qoftë se, kur gjithë kisha është mbledhur në një vend, të gjithë D̄asin gjuhëra dhe hyjnë profanë ose jobesimtarë, a nuk do të thonë se ju kanë dalë mendtë? ²⁴ Por, në qoftë se profetizojnë të gjithë dhe hyn një jobesimtar ose një profan, ai bindet nga të gjithë dhe gjykohet nga të gjithë. ²⁵ Dhe kështu të fshehtat e zemrës së tij zbulohen; edhe kështu, duke rënë me faqe përmbys, do të adhurojë Perëndinë, duke deklaruar se Perëndia është me të vërtetë midis jush. ²⁶ Ç'duhet bërë, pra, o vëllezër? Kur të mblidheni, secili nga ju ka një psalm, një mësim, fjalim në gjuhë tjetër, zbulesë, interpretim, çdo gjë le të bëhet për ndërtim. ²⁷ Nëse ndonjë D̄et në gjuhë tjetër, le të bëhet kjo nga dy a më të shumtën tre vetë dhe njeri pas tjetrit, dhe një le të interpretojë. ²⁸ Por nëse nuk ka interpretues, le të heshtë në kishë dhe le të D̄asë me veten e tij dhe me Perëndinë. ²⁹ Le të D̄asin dy a tre profetë, dhe të tjerët të gjykojnë. ³⁰ Por nëse ka një zbulesë ndonjë tjetër që rri ulur, le të heshtë i pari. ³¹ Sepse të gjithë, njeri pas tjetrit, mund të profetizojnë, që të mësojnë të gjithë dhe të inkurajohen të

gjithë. ³² Frymërat e profetëve u nënshtrohen profetëve, ³³ sepse Perëndia nuk është Perëndi trazimi, por paqtimi si në të gjitha kishat e shenjtorëve. ³⁴ Gratë tuaja të heshtin në kishë, sepse nuk u lejohet të Dasin, por duhet të nënshtrohen, sikurse thotë edhe ligji. ³⁵ Dhe në qoftë se duan të mësojnë ndonjë gjë, le të pyesin burrat e tyre në shtëpi, sepse është e turpshme për gratë të Dasin në kishë. ³⁶ Prej jush doli fjala e Perëndisë? Apo vetëm te ju arriti? ³⁷ Në qoftë se dikush mendon se është profet ose frymëror, le të njohë se ato që po ju shkruaj janë urdhërime të Zotit. ³⁸ Dhe nëse dikush është i paditur, le të jetë i paditur. ³⁹ Prandaj, o vëllezër të mi, kërkoni me zemër të zjarrtë të profetizoni dhe mos ndaloni të Dasin në gjuhëra. ⁴⁰ Por të gjitha të bëhen sikur ka hije dhe me rregullsi.

15 ¹ Tani, o vëllezër, po ju deklaroj ungjillin që ju kam shpallur dhe që ju e keni marrë dhe mbi të cilin ju qëndroni, ² dhe me anë të të cilit ju jeni shpëtuar, nëse do ta mbani fjalën që ju kanë predikuar, veç nëse besuat kot. ³ Sepse unë ju kam transmetuar para së gjithash ato që edhe unë vetë i kam marrë, se Krishti vdiq për mëkatet tona sipas Shkrimeve, ⁴ se u varros dhe u ringjall të tretën ditë, sipas Shkrimeve, ⁵ edhe se iu shfaq Kefës dhe pastaj të dymbëdhjetëve. ⁶ Pastaj iu shfaq një herë të vetme më shumë se pesëqind vëllezërve, prej të cilëve më të shumtët rrojnë edhe sot, kurse disa kanë rënë në gjumë. ⁷ Më pas iu shfaq Jakobit dhe pastaj të gjithë apostujve. ⁸ Më së fundi m'u shfaq edhe mua, si në dështimit. ⁹ Sepse unë jam më i vogli i apostujve dhe as nuk jam i denjë të quhem apostull, sepse e kam përndjekur kishën e Perëndisë. ¹⁰ Por me hirin e Perëndisë jam ai që jam; dhe hiri i tij ndaj meje nuk qe i kotë, madje jam munduar më shumë se gjithë të tjerët, jo unë, por hiri i Perëndisë që është me mua. ¹¹ Pra, si unë, ashtu edhe ata kështu predikojmë dhe ju kështu besuat. ¹² Por, në qoftë se predikohet se Krishti u ringjall prej së vdekurish, si atëherë disa nga ju thonë se nuk ka ringjallje të të vdekurve? ¹³ Në qoftë se nuk ka ringjallje të të vdekurve, as Krishti nuk u ringjall. ¹⁴ Por në qoftë se Krishti nuk është ringjallur, predikimi ynë është i kotë dhe i kotë është edhe besimi juaj. ¹⁵ Atëherë edhe ne do të ishim dëshmitarë të rremë të Perëndisë, sepse dëshmuam për Perëndinë, se ai ringjalli Krishtin, të cilin ai nuk e paska ringjallur, po të jetë se me të vërtetë të vdekurit nuk ringjallen. ¹⁶ Në qoftë se të vdekurit nuk ringjallen, as Krishti nuk është ringjallur; ¹⁷ por në qoftë se Krishti nuk është ringjallur, i kotë është besimi juaj; ju jeni ende në mëkatet tuaja, ¹⁸ edhe ata që fjetën në Krishtin janë të humbur. ¹⁹ Në qoftë se shpresojmë në Krishtin vetëm në këtë jetë, ne jemi më të mjerët e të gjithë njerëzve. ²⁰ Por tashti Krishti u ringjall prej së vdekurish, dhe është fryti i parë i atyre që kanë fjetur. ²¹ Sepse, ashtu si erdhi vdekja me anë të një njeriu, kështu erdhi dhe ringjallja e të vdekurve me anë të një njeriu. ²² Sepse, ashtu sikur të gjithë vdesin në Adamin, kështu të gjithë do të ngjallën në Krishtin, ²³ por secili sipas radhës së vet: Krishti, fryti i parë, pastaj ata që janë të Krishtit, në ardhjen e tij ²⁴ Pastaj do të vijë fundi, kur ai t'ia dorëzojë mbretërinë Perëndisë Atë, pasi të ketë asgjësuar çfarëdo sundimi, çdo pushtet e fuqi. ²⁵ Sepse duhet që ai të mbretërojë,

derisa t'i vërë të gjithë armiqtë e tij nën këmbët e veta. ²⁶ Armiku i fundit që do të shkatërrohet është vdekja. ²⁷ Sepse Perëndia i vuri të gjitha nën këmbët e tij. Por, kur thotë se çdo gjë i është nënshtruar, është e qartë se përjashtohet ai që ia ka nënshtruar çdo gjë. ²⁸ Dhe kur t'i ketë nënshtruar të gjitha, atëherë Biri vetë do t'i nënshtrohet Atij që i nënshtroi të gjitha, që Perëndia të jetë gjithçka në të gjithë. ²⁹ Përndryshe çfarë do të bëjnë ata që pagëzohen për të vdekurit? Në qoftë se me të vërtetë të vdekurit nuk ringjallen, përse ata edhe pagëzohen për të vdekurit? ³⁰ Përse jemi edhe ne në rrezik në çdo orë? ³¹ Përditë unë po vdes për shkak të mburrjes për ju, që kam në Krishtin Jezu, Zotin tonë. ³² Nëse u ndesha në Efes si njeri kundër bishave, ç'dobi kam? Në qoftë se të vdekurit nuk ringjallen, le të hamë e të pimë, sepse nesër do të vdesim. ³³ Mos u gënjeni; shoqëritë e këqija prishin zakonet e mira. ³⁴ Zgjohuni për drejtësinë dhe mos mëkatoni, sepse disa nga ju nuk e njohin Perëndinë; për turpin tuaj po ua them. ³⁵ Por do të thotë ndonjë: "Si ringjallen të vdekurit, edhe me ç'trup do të vijnë?". ³⁶ O i pamend! Atë që ti mbjell, nuk ngjallet, nëse nuk vdes përpara. ³⁷ Dhe atë që mbjell, ti nuk mbjell trupin që do të bëhet, por një kokërr të zhveshur, ndoshta nga grurë ose ndonjë farë tjetër. ³⁸ Po Perëndia i jep trup si të dojë, secilës farë trupin e vet. ³⁹ Jo çdo mish është i njëjti mish; por tjetër është mishi i njerëzve, tjetër mishi i bagëtive, tjetër i peshqve dhe tjetër i shpendëve. ⁴⁰ Dhe ka trupa qiellorë dhe trupa tokësorë; por tjetër është lavdia e trupave qiellorë e tjetër e atyreve të tokës. ⁴¹ Tjetër është lavdia e diellit dhe tjetër lavdia e hënës dhe tjetër lavdia e yjeve; sepse ndryshon në lavdi ylli nga ylli. ⁴² Kështu do të jetë edhe ringjallja e të vdekurve; trupi mbillet në prishje dhe ringjallet në paprishje. ⁴³ Mbillet në çnderim dhe ringjallet në lavdi; mbillet i dobët dhe ringjallet në fuqi. ⁴⁴ Mbillet trup natyror dhe ringjallet trup frymëror. Ka trup natyror, ka edhe trup frymëror. ⁴⁵ Kështu edhe është shkruar: "Njeriu i parë, Adami, u bë shpirt i gjallë; por Adami i fundit është Frymë që jep jetë. ⁴⁶ Por frymërori nuk është më parë, por përpara është natyrori, pastaj frymërori. ⁴⁷ Njeriu i parë i bërë prej dheu, është tokësor; njeriu i dytë është Zoti nga qielli. ⁴⁸ Siç është tokësori ashtu janë dhe tokësorët; dhe siç është qiellori, të tillë do të jenë edhe qiellorët. ⁴⁹ Dhe sikurse mbartëm shëmbëllimin e tokësorit, do të mbartim edhe shëmbëllimin e qiellorit. ⁵⁰ Edhe këtë po ju them, o vëllezër, se mishi dhe gjaku nuk mund të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, as prishja nuk mund të trashëgojë paprishjen. ⁵¹ Ja, unë po ju them një të fshehtë: të gjithë nuk do të vdesim, por të gjithë do të shndërrohemi në një moment, ⁵² sa hap e mbyll sytë, në tingullin e burisë së fundit; sepse do të bjerë buria, të vdekurit do të ringjallen të paprishshëm dhe ne do të shndërrohemi, ⁵³ sepse ky trup që priset duhet të veshë mosprishjen dhe ky ivdekshëm të veshë pavdekësinë. ⁵⁴ Edhe ky trup që priset, kur të veshë mosprishjen, edhe ky i vdekshëm kur të veshë pavdekësinë, atëherë do të realizohet fjala që është shkruar: "Vdekja u përpi në Dtorë". ⁵⁵ O vdekje, ku është gjëmba jote? O ferr, ku është Dtorja jote? ⁵⁶ Edhe gjëmba e vdekjes është mëkati; dhe fuqia e mëkatit është ligji. ⁵⁷ Por ta falënderojmë Perëndinë që na jep

Dtoren me anë të Zotit tonë Jezu Krisht. ⁵⁸ Prandaj, o vëllezërit e mi të dashur, qëndroni të fortë e të patundur, duke tepruar përherë në veprën e Zotit, duke e ditur se mudi juaj nuk është i kotë në Zotin.

16 ¹ Sa për të mbledhurit e ndihmave për shenjtorët, bëni edhe ju ashtu si i urdhërova kishat e Galatisë. ² Të parën ditë të çdo jave, secili nga ju le të vërë mënjaneqë sa mundet sipas të ardhurave të tij, që, kur të vij, të mos bëhen atëherë mbledhje ndihmash. ³ Edhe, kur të vij, ata që ju do të miratoni, unë do t'i dërgoj me letra, që të çojnë në Jeruzalem dhuratën tuaj bujare. ⁴ Dhe po të jetë e udhës që të shkoj vetë, ata do të shkon me mua. ⁵ Edhe unë do të vij te ju, pasi të kem kaluar nëpër Maqedoni. ⁶ Dhe ndoshta do të rri te ju, ose edhe të dimëroj, që ju të më përcillni kudo që të shkoj. ⁷ Sepse kësaj here nuk dua t'ju shoh vetëm kalimthi, por shpresoj të rri pak kohë pranë jush, në dashtë Zoti. ⁸ Dhe unë do të rri në Efes deri për Rrëshajët, ⁹ sepse m'u hap një derë e madhe dhe e efektshme, dhe kundërshtarë ka shumë. ¹⁰ Tani, nëse vjen Timoteu, kujdesuni që të rrijë me ju pa druajtje, sepse ai punon për veprën e Zotit ashtu si unë. ¹¹ Pra, asnjë të mos e përçmojë, por përcillen në paqe që të vijë tek unë, sepse e pres bashkë me vëllezërit. ¹² Sa për vëllanë Apol, iu luta shumë që të vijë tek ju bashkë me vëllezërit, por ai s'deshi kurrsesi të vinte tani; por do të vijë kur ta ketë volinë. ¹³ Rrini zgjuar, qëndroni të palëkundshëm në besim, silluni si burrat, jini të fortë. ¹⁴ Dhe çdo gjë që bëni, ta bëni me dashuri! ¹⁵ Tani, o vëllezër (ju e njihni familjen e Stefanasi që është fryti i parë i Akaisë dhe që i janë kushtuar shërbesës së shenjtorëve), ¹⁶ ju bëj thirrje që t'u nënshtroheni edhe ju atyreve dhe kujtdo që punon dhe mundohet në punën tonë të përbashkët. ¹⁷ Edhe gëzohem për ardhjen e Stefanasi, të Fortunatit dhe të Akaikut, sepse ata e plotësuan mungesën tuaj, ¹⁸ sepse e freskuan frymën tim dhe tuajin; prandaj nderoni njerëz të tillë. ¹⁹ Kishat e Azisë ju përshëndesin; Akuila dhe Prishila, bashkë me kishën që është në shtëpi të tyre, ju përshëndesin shumë në Zotin. ²⁰ Të gjithë vëllezërit ju përshëndesin; përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë. ²¹ Të fala me shëndet me dorën time, të Palit. ²² Nëse ndokush nuk e do Zotin Jezu Krisht, qoftë mallkuar! Maranatha a. ²³ Hiri i Zotit Jezu Krisht qoftë me ju. ²⁴ Dashuria ime qoftë me ju të gjithë në Krishtin Jezu. Amen.